

РЕШЕНИЕ

№ 22791

гр. София, 02.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 09.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3122** по описа за **2025** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, депозирана от процесуален представител на Териториално поделение на Национален осигурителен институт С. – град /ТП на НОИ С. - град/ против Решение № 5446 от 18.12.2024 г., постановено по НАХД № 13711/2024 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 93-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № НИ-1-21-01658994/01.08.2024 г., издадено от Т. В. – ръководител на ТП на НОИ С. – град. С отмененото НП е наложена имуществена санкция в размер на 500.00 /петстотин/ лева на „ДИСИЖЪН КОНСУЛТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за нарушение по чл.349, ал.1 от КСО.

В депозираната касационна жалба са изложени доводи за наличие на касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 от НПК за отмяна на обжалваното съдебно решение на СРС. Посочено е, че противно на приетата от районния съд фактическа обстановка, както в Акта за установяване на административно нарушение /АУАН/, така и в отмененото НП административно - наказващият орган е посочил датата на извършеното нарушение, а именно: 12.06.2024 г. Отделно от горното, в касационната жалба са изложени подробни доводи за законосъобразност на отмененото с обжалваното решение наказателното постановление. С тези аргументи е мотивирано искане за отмяна на оспореното решение и потвърждаване на наказателното постановление, предмет на съдебен контрол. Претендират се сторените за двете съдебни инстанции разноски.

Ответникът – „ДИСИЖЪН КОНСУЛТ“ ЕООД, чрез процесуалния си представител адв. Д.,

оспорва касационната жалба и моли съдът да потвърди обжалваното решение на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за правилност и законосъобразност на обжалваното решение на СРС.

Административен съд София-град, VII-ми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

Въз основа събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, от въззивния съд е установена следната фактическа обстановка:

На 16.07.2024 г. в 15:30 ч. старши инспектор по осигуряването в ТП на НОИ - С. град -акт. Й. Й. - Т., извършила проверка на „ДИСИЖЪН КОНСУЛТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. При проверката било установено, че на 12.06.2024 г. осигурителят „ДИСИЖЪН КОНСУЛТ“ ЕООД, представляван от Г. Б. Г., не е изпълнил задължението, вменено му със Задължителни предписания № ЗД-1-21-01595566/ 21.05.2024, връчено на 21.05.2024 г. чрез пълномощник, за заличаване на представените в НАП данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО в указания срок от 14 работни дни относно лицето Й. Б. Б., ЕГН: [ЕГН], за периода от 01-02-2024 г. до 31-03-2024 г. Задължителните предписания били издадени в хода на проверката по разходите на ДОО на осигурителя „ДИСИЖЪН КОНСУЛТ“ ЕООД, възложена със Заповед № ЗР-5-21- 01580994/22.04.2024 г. на ръководителя на ТП на НОИ С. - град. Установено е, че резултатите от проверката били обективирани в Констативен протокол № КП-5-21-01595583/21.05.2024 г., който бил връчен на дружеството на 21.05.2024 г. С оглед на горните констатации, проверяващият инспектор приел, че неизпълнението от осигурителя на задължителните предписания, издадени от контролен орган по чл. 107 от КСО, представлява административно нарушение.

За установените обстоятелства, на 16.07.2024 г. е съставен АУАН за нарушение на чл. 349, ал.1, вр. чл. 38, ал. 1 от ЗАНН, въз основа на който е издадено и проценото НП.

За да отмени НП, Софийски районен съд е установил, че при съставяне на АУАН и издаденото въз основа на него НП са допуснати съществени процесуални нарушения, които са довели до накърняване на процесуалните права на жалбоподателя в производството. Приел е, че не е посочена датата на нарушението и нейната определяемост я прави погрешна доколкото и в акта, и в НП неясно се твърди, че предписанията са „в сила от 12.06.2024 г.“, без да са изложени аргументи във връзка с приетото и от двата органа по проверката, че съставът на нарушение е бил осъществен тогава. Посочил е, че ангажирането на административнонаказателната отговорност на лицата е строго формален процес, при който актосъставителят следва да спази задълженията си по чл. 42, ал. 1, т. 3 от ЗАНН и да посочи конкретно и вярно описание на нарушението и датата, на която то е извършено. В тази връзка съдът е приел, че е налице пропуск, който не е саниран в НП, тъй като АНО също не е конкретизирал момента на извършване на нарушението, а е пренесъл единствено фактическите констатации, отразени в съставения АУАН и не е изложил собствени аргументи във връзка с вмененото административно нарушение. В мотивите на съда е посочено, че продълженото нарушение е извършено юридически на конкретна дата - датата след изтичането на законовия срок, в който е следвало да се подаде съответното заявление за заличаване на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, с оглед на което е изчислил, че срокът за изпълнение на процесните задължителни предписания бил до 10.06.24 г. В обобщение и въз основа на така приетите установявания, СРС е приел, че е допуснато съществено процесуално

нарушение, довело до ограничаване правото на защита на санкционираното лице, тъй като административнонаказателната му отговорност е ангажирана при неясно обвинение, доколкото не са му предявени всички правнорелевантни факти от състава на нарушението, по които да се защитава.

Така постановеното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Същото е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу обжалваното НП.

Въззивният съд е проявил активност и е събрал всички относими доказателства. След техния анализ е направил своите фактически констатации, които се споделят от настоящата инстанция.

От възприетата фактическа обстановка е видно, че „ДИСИЖЪН КОНСУЛТ“ ЕООД е санкционирано за това, че не е изпълнило в срок Задължителни предписания № ЗД-1-21-01595566/ 21.05.2024 г., връчени му на същата дата чрез пълномощник. В цитираните задължителни предписания /на л.49 от приложението/ е посочено, че същите подлежат на обжалване в 14-дневен срок от получаването им. В приложените по делото писмени доказателства липсват данни, от които да се достигне до заключение, че дружеството се е възползвало от правото си на обжалване, от което следва, че срокът за изпълнение на предписанията е бил до 11.06.2024 г., включително /в срок от 14 работни дни от момента на връчване на задължителните предписания - 21.05.2024 г./. В тази връзка, както в АУАН, така и в НП правилно е посочено, че нарушението е извършено на 12.06.2024 г. – датата следваща датата на изтичане на посочения от административния орган срок, в който дружеството е следвало да подаде съответното заявление за заличаване на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО. Същевременно, както в АУАН, така и в НП е посочено, че Задължителни предписания № ЗД-1-21-01595566/21.05.2024 г., връчени на 21.05.2024 г., са влезли в сила на 12.06.2024 г., което създава неяснота относно момента, от който следва да се брои срокът за изпълнение на същите. Дори и да се приеме, че посочената дата на „влизане в сила“ на предписанията представлява техническа грешка, то същата създава затруднения да бъде установена датата на нарушението по категоричен начин, което е достатъчно основание за отмяна на НП. От една страна това е нарушение във формата на двата акта по чл.42, ал. 1, т. 3 и на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН относно един от задължителните им реквизити – датата на нарушението. От друга страна, невъзможността да се определи по категоричен начин дата на нарушението създава неяснота по отношение на основен факт от неговата обективната страна и ограничава правото на защита на нарушителя.

Като е достигнал до същите правни изводи и е отменил НП, въззивният съд е постановил правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

При този изход на правния спор, разноски са дължими на ответната страна, но поради липса на такава претенция, съдът не е властен да се произнесе по този въпрос.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, VII-ми касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5446 от 18.12.2024 г., постановено по НАХД № 13711/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 93-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.